

Vi skal lære eleverne, at der er mennesker bag skærmen

Gitte Kingo Andersen

Stud.mag. i Læring og Forandringsprocesser
Institut for Læring og Filosofi
Aalborg Universitet

Abstract

Bogen **Med livet i lommen** (Palludan & Schouboe, 2013) gav anledning til refleksion over, hvordan børn og unges digitale kultur får betydning for deres skolegang. Med afsæt heri beskrives, hvordan lærerstuderende oplever forholdet mellem digital kultur og ikke-digital kultur. Gullestrups kulturanalysemodel danner i artiklen afsæt for analyse af studerendes refleksioner over samvær, formidling, identitet og adfærd. Iben Jensens kommunikationsmodel: *The Practice of Intercultural Communication*, danner ramme for semi-strukturerede interviews med lærerstuderende fra tre årgange. Konklusionen er, at de lærerstuderende didaktisk vægter digital kultur højt, men ikke oplever det samme i eget studie. Afledt heraf skitseres rammen for et undervisningsforløb med afsæt i Klafkis kategoriale dannelses-tækning.

Børns og unges digitale kultur

Det at være en del af en digital kultur har stor betydning for børn og unge, det kommer til udtryk i førnævnte bog med følgende citat:

”Man ligger i sengen, og ens forældre tror, man sover. Men smartphonen ligger under hovedpudden, og så tager man den lige frem, og så kommer der en besked, som man lige skal svare på” (Palludan & Schouboe, 2013:26).

Danske medier understøtter, at børn og unge i høj grad lever i en digital kultur. En undersøgelse fra organisationen viser, at de 15-24 årige er storforbrugere af sociale medier, med et gennemsnitsligt timeforbrug på 9.000.000 pr. måned på sociale medier (Danske Medier, 2012:22).

Ved at tage afsæt i børn og unges digitale kultur anerkender man elevernes kultur, og derfor er det oplagt at tænke digital kultur ind i folkeskolens undervisning. Med børn og unge mener jeg elever i folkeskolens 1-9 klasse. Spørgsmålet er, om digital kultur er en del af lærerstuderendes hverdag privat og studiemæssigt. Det leder frem til følgende **problemstilling**, som er artiklens omdrejningspunkt:

Hvordan oplever lærerstuderende forholdet mellem digital- og ikke digital kultur, og hvilken betydning har de lærerstuderendes refleksioner for deres didaktiske og metodiske tanker vedr. undervisning? Og hvordan kan jeg som læreruddanner tænke dette ind i et læringsdesign?

Digital kultur

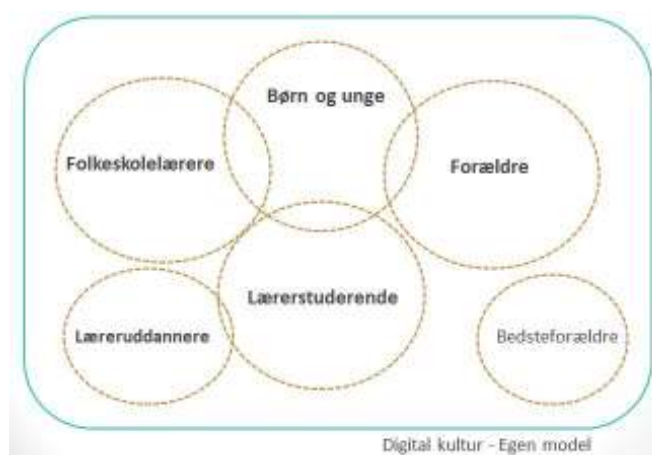
En digital kultur kan forstås med reference til en distinktion mellem dem, der i en eller anden grad gør brug af noget digitalt, og dem der ikke gør. Det er en opdeling, man finder hos danske medier, hvor en befolkningsgruppe på 95 % kan/vil deltage i digitale kultur, og en lille del, der ikke kan/vil (Danske Medier, 2012:22). Distinktionsbegrebet er en hyppig måde at definere kultur på, det giver kulturens medlemmer en identitetsfølelse, en skelnen mellem

'dem og os', men kan også lede til en lukkethed, hvor man kun forstår sig selv (Hastrup, 2004).

En digital kultur er ikke én bestemt kultur, i den findes mange kulturer med hver deres særkende. Børn og unge udtrykker sig anderledes i et socialt medie end deres forældre, og igen anderledes end lærerstuderende og så fremdeles. I stedet for distinktion kan digital kultur forstås via den måde, deltagerne udtrykker tanker, følelser og handlinger på. En kulturforståelse, der har et konstruktivistisk afsæt, og udtrykker en måde at forholde sig til verden på (Ibid:97). Den kulturforståelse udtrykker **Gullestrup**, hvor kultur forstås som et system af processer, der skaber gensidige relationer mellem individer og en oplevelse af identitet og samhørighed. Men kultur er i denne forståelse ikke en afgrænset enhed, tværtimod flyder de ind i hinanden og ændres hele tiden over tid, netop fordi individerne skaber kulturen (Gullestrup 2003:46 og 56). Samme kulturopfattelse ligger til grund for Iben Jensens **Interkulturelle kommunikationsmodel**, hvor kulturen træder frem gennem dialog. For at afdække en given kultur, her digital kultur, må man have en dialog med individerne i kulturen for at undersøge, hvordan de forstår den kultur, de identificerer sig med (Jensen, 2003).

Figur 1.: Digital kultur

Det er denne kulturforståelse, et system af relationer og forandringer over tid, (vist i figur 1.) der ligger til grund for min afdækning af, hvad lærerstuderende forstår ved, og tænker om digital kultur i undervisning.

Kulturundersøgelsens metode

Nærværende artikel afgrænses til- og fokuserer på feltet læreruddannelsen og heri feltet lærerstuderende, der har afviklet mindst et praktikforløb. Feltet er kommende lærere, der er i aldersgruppen 20+, unge studerende, der selv er opvokset i en digital kultur.

Ved at fokusere på feltet lærerstuderende får jeg mulighed for at undersøge en gruppe der:

- aldersmæssigt er tæt på folkeskoleelever,
- måske selv er brugere af samme digitale, sociale platforme som elever,
- derfor er oplagte at spørge om, hvordan de oplever digital kultur, herunder deres didaktiske og metodiske refleksioner,
- får mulighed for at reflektere over digital kultur forud for første job

Metodisk har jeg et fænomenologisk afsæt, der handler om at forstå interviewpersonernes virkelighed. Hertil bruger jeg Iben Jensens **Intercultural communication model** (Jensen, 2003) fordi den pointerer det, at være bevidst om den viden og forforståelse det enkelte menneske er i besiddelse af i en samtale. Samtale er i denne kontekst interview, idet jeg foretager semi-strukturerede interviews med lærerstuderende for at få indblik i deres livsverden, de lærerstuderendes holdning til- og erfaring med digital kultur i undervisning. I den proces er jeg bevidst om min egen forforståelse, som interviewer, fordi den vil påvirke samtalerne. Jeg har selv været lærerstuderende i det felt, hvori undersøgelsen finder sted, og har en uddannelsesmæssig baggrund i Internetbaseret Kommunikations Teknologi. Min forforståelse får derfor

betydning for de fem interviews, hvor jeg sammen med de interviewede i en vis grad konstruerer en forståelse af digital kultur, der tager afsæt i såvel deres som min erfaring, selvopfattelse og forudantagelser (Jensen, 2003: 5). Viden om digital kultur ligger således ikke alene i felten, men er også kulturelt, socialt konstrueret (Madsen, 2003:70).

Hvert semistrukturerede interview forløber over en time, og falder i tre dele (vist i figur 2.) med inspiration i Iben Jensens tre positioner (Jensen, 2003. 5).

Figur 2.: We see the world as we are.

For at kunne opstille en interviewramme bruger jeg den **semi-statiske kulturanalysemodel** (Gullestrup 2003:63-98), hvor kultur belyses via en **horisontal** og en **vertikal** dimension. Denne model sætter fokus på de **kulturelle processer**, dvs. menneskers synlige handlinger, adfærd, materielle og immaterielle udtryk, og de vertikale strukturer, normer, regler og kulturelle værdier (holdninger), der ikke umiddelbart er synlige.

Digital kultur fremtræder gennem **synlige teknologier** (f.eks. smartphone, PC) og gennem **digitale, sociale medier** på internettet: f.eks. Facebook, Instagram, Twitter og YouTube, netop fordi disse medier er teknologier (platforme), hvori brugerne kan interagere socialt, virtuelt med hinanden.

Ifølge bogen **Med livet i lommen** (Palludan & Schouboe, 2013) er den digitale kultur 'altid online', hvilket betyder, at kulturen kommer til udtryk ved:

- et fysisk og virtuelt **samvær**, der er parallelt med mange venner på en gang og stor fleksibilitet i tid og sted,
- hyppig **formidling**: kommunikation, produktion og ajourføring,
- en visuel **identitet**, hvor man lægger tekst og billede (selfie) online for at få anerkendelse i form af like's og kommentarer, der viser, at man er en del af kulturen - man er til stede og udtrykker hvem man er. En **adfærd** der synes at binde og styre, fordi man skal checke status, kommentere, 'like' i hurtige nu-og-her svar.

Med denne forforståelse af digital kultur, karakteriseret ved 3 horisontale segmenter: Samvær, formidling og identitet, opstiller jeg følgende interview- og analyseramme (figur 3.)

	Horisontal: Samvær, formidling, adfærd og identitet	Vertikal: Følelser, holdning, værdier til: samvær, formidling, adfærd og identitet.
Lærerstuderendes eget digitale liv og adfærd.	<ul style="list-style-type: none"> • Om teknologi og digitale platforme - hvad og til hvad • Om digital kultur og kommunika- 	<ul style="list-style-type: none"> • Studerendes holdninger til teknologi • Studerendes holdninger til kom-

	tion - samvær <ul style="list-style-type: none"> • Om digital adfærd 	munikation i sociale medier/platforme. <ul style="list-style-type: none"> • Om digital identitet
Lærerstudierende om deres eget studie.	<ul style="list-style-type: none"> • Om digital kultur i egen undervisning (sociale platforme, rolle som stud., interkulturel religion som tema) 	<ul style="list-style-type: none"> • Studerendes holdninger til digital, interkulturel undervisning i eget studie.
Lærerstudierende om kommende arbejde som lærer.	<ul style="list-style-type: none"> • Studerendes kendskab til og viden om børn og unges liv i digital kultur. • Studerendes kendskab til digital kultur i elevers undervisning 	<ul style="list-style-type: none"> • Studerendes refleksion over børn og unges digitale kultur i undervisning. • Studerendes didaktiske refleksioner om digital kultur i eget job som lærer. • Studerendes refleksion over rollen som lærer i forhold til digital kultur

Figur 3.

Undersøgelsens forløb

At kun fem studerende deltager ud af en årgang på ca. 1000, synes umiddelbart at give et meget begrænset udsnit af studerendes refleksioner over digital kultur i undervisning. Men med et fænomenologisk afsæt, hvor jeg søger at afdække studerendes egne viden om og erfaring med digital kultur, da fremkommer de fem studerende, fra tre forskellige årgange, med interessante refleksioner over begrebet digital kultur. Her er det informanternes hverdagserfaringer fra eget liv med- og i én digital kultur, der ligger til grund for de studerendes tanker, idéer, værdier og holdninger, der kommer til udtryk, hvorfor undersøgelsen ikke kan, eller skal, sige noget generelt om digital kultur i almindelighed. Den udsiger derimod følgende interessante forhold, der giver inspiration til en designskitse (figur 4a. og 4b.) af undervisningsforløb for lærerstudierende, hvor formålet er, at de studerende indgår i interkulturel undervisning ved hjælp af digitale og sociale medier.

Undersøgelsens resultat: Lærerstudierende om samvær

De lærerstudierende (benævnt R1, R2...R5) kender og refererer til digitale teknologier og medier i samme udstrækning som børn og unge. De bruger alle Facebook (FB) som studierum og privat, men i mindre grad end tidligere. De ønsker at være mere fysisk sammen med vennerne uden at blive forstyrret af teknologi. De udtrykker, at den digitale kultur synes at adskille mennesker, og reflekterer over begrebet "tilstedeværelse" eller mangel på samme. En studerende siger således: "... sidder seks personer fysisk tæt sammen uden at tale sammen, fordi hver især er optaget af en pc/smartphone" (R1), og R2 siger: "selv i 9. kl. sidder de der hver især med mobiler, fotograferer hinanden, og lægger op, så venner fra andre skoler kan følge med". R2 ønsker mobiltelefoner langt væk, og udtrykker irritation over den afhængighed, som følger af at skulle checke digitale platforme.

"man skal tænke over [...] at tale med elever om at være bevidste om, det at være til stede, hvilken elev vil man være [...] have timer ind imellem, hvor PC og mobiler er lagt væk sådan, at det fysiske fællesskab kommer i fokus, så elever mærker, hvordan det er at være sammen uden de digitale teknologier" (R1).

Og uddyber med: "...der skal være pause i frikvarteret, fordi det fysiske sociale sammen med andre børn er vigtigt, at man lærer at begå sig blandt andre"(R1). Temaet samvær skal italesættes, fordi man ikke kan se hinanden i det virtuelle univers, man skal lære eleverne, at der sidder et menneske bag skærmen. En studerende bemærker, at det sociale, fysiske samvær også kan understøttes, når elever sidder med PC'er og taler sammen, mens de chatter og spiller online. De fem studerende befinder sig holdningsmæssigt på et kontinuum fra at forbyde telefon og sociale netværk i undervisning, for at øge elevens koncentration, til digitale teknologier og medier skal inddrages, fordi det er fremtidens medier, der også kan facilitere klassens sociale miljø.

Lærerstuderende om formidling

Et par studerende er ikke vokset op med Facebook (FB), hvorfor privatlivet ikke kommunikeres ud online, og en af de interviewede studerende bruger andre sociale medier. De studerende lægger kun 'almindelige ting' op, og har: "ikke sin sjæl ude på FB" (R3). De studerende taler om digital overvågning, for eksempel bemærker en studerende, at der kommer annoncer frem (i FB) når man har søgt i Google: "man bliver fulgt, det hele hænger sammen, og det er ikke sjovt at tænke på" (R1). De studerendes digitale formidling adskiller sig således fra børns og unges formidling, om end de kender og refererer til de digitale teknologier og medier i samme grad.

Som kommende lærere er de meget bevidste om det kommunikative aspekt i en digital kultur, at lære elever om, hvad og hvordan man skriver, og sender ud i de sociale platforme, herunder påklædning på de billeder, der bliver lagt online. Visuel selvfrestilling, afkodning af billeder, adfærd og sprog, meningen bag tegnene, bliver nævnt som emner. Den dybere refleksion er ikke til stede hos elever, hvorfor der skal undervises i: "...hvad det er for billeder eleverne lægger op, hvorfor lægger de dem op, hvorfor like'er man billederne" (R3).

Holdningen er, at elever skal lære at begå sig kommunikativt, og digital mobning bliver nævnt som undervisningsemne af flere studerende. Som kommende lærere er det vigtigt at få italesat, hvad der er i orden kommunikativt.

R4 nævner: "...ikke ok at sms med venner, tage billeder, film af hinanden, som man viser til andre elever [...] skal italesættes, at det ikke er i orden at udlevere hinanden".

R1supplerer: "...lære eleverne, at der sidder et menneske på den anden side af skærmen, så man skal skrive pænt til hinanden, fordi sproget bliver hurtigt meget faktisk, hurtige svar uden ret meget eftertanke".

R3 siger: "...give eleverne redskaber til, hvordan de skal kunne analysere det de læser, og forholde sig til tingene, at de ikke bare sluger det hele rå", og [...] "man skal ikke lægge alting op, lære om begavelse og adfærd på nettet [...] det er ikke bare en fri legeplads, der er også folk der kikker med over skulderen.

De lærerstuderende giver således samstemmende udtryk for vigtigheden af, at lære elever om digital kommunikation og adfærd hvor; det digitale kommunikative kan tolkes på mange måder, de digitale platforme gemmer på alt, overvåges, de er åbne og kommunikerer internt, de fjerner den fysiske kontakt mellem mennesker, muligvis med mobning som følge.

Lærerstuderende om identitet og adfærd

De lærerstuderende tænker meget over deres identitet, hvad de lægger online. Som en af de studerende udtrykker det:

”... Facebook og alle de ting er sådan dele af mig, som jeg viser. Facebook er ikke en selv, det er bedste udgave af en selv [...] Man har en personlighed, jeg er på en måde her, og en anden i klassen, tredje ved familien og fjerde måde ved vennerne, alle tingene er en del af mig” [...] så tænker jeg lidt en ekstra gang over, hvad skal op” (R3).

R5 siger samstemmende: ”De digitale medier repræsenterer ikke hele mig, i de digitale medier bliver der poleret lidt på kanterne, det er glansbilledet”, og udtrykker også, at identiteten skifter efter hvilket digitalt univers, man befinder sig i.

R1 udtrykker: ”Ville ønske, at man kunne sige, at man agerer helt ubevidst om, hvem man selv er i de sociale medier, men det er en utopi, der ligger en tanke bag det valg, man tager [...], så det er en stillingtagen, og dermed også en identitet man skaber”.

De studerende vil tale med elever om selvfortælling og identitet i de sociale medier, om at analysere og fortolke profiler, lære at være bevidste og kritiske over for, hvad der ses, og hvad man selv lægger online. R4 udtrykker det således: ”Identitetsdannelse er et vigtigt emne at tænke ind i undervisning i for eksempel kristendom, hvor der tales om livsfilosofi og identitetsdannelse, og det kan relateres til Facebook”. Og supplerer ”... i religion kunne man tage afsæt i forskellige nationaliteter og lære herom”.

Lærerstuderende om undervisning i seminariregi

Fire ud af de fem studerende har deltaget i en form for religionsundervisning, hvorfor jeg beder dem reflektere over digital kultur og interkulturel religionsundervisning.

De fleste studerende giver udtryk for, at digitale/sociale medier ikke optræder i deres egen undervisning. En studerende siger: ”Hvad der bliver talt og praktiseret er to forskellige ting” (R1). Kun en enkelt studerende har deltaget i undervisning, hvor temaet var kommunikation i digitale medier. En studerende mener, at de selv burde kunne arbejde med og i digitale platforme i en del af undervisningen, men savner en form for digital pakke, hvor der udfoldes en vifte af muligheder. En studerende kunne ønske, at deres E-bog var blevet brugt digitalt, og tænkt ind i den studieaktivitetsmodel som seminariet strukturerer undervisning efter.

Formidlingsmæssig foreslås det at arbejde med blog og heri forskellige kommunikationsroller. Eller at producere til andre studerende, det vil løfte niveauet fagligt, og det kunne foregå i Wikis/Tumblr, med videndeling om faglige temaer. Facebook foreslås som platform for videndeling og online studierum under læseferie. Internettet nævnes som inspirationsmulighed for debat om religion, dokumentarfilm, reality shows, etik og moral, herunder TV-satiren: ”Det slører stadig”.

I interkulturel religion tænker de studerende et netværk (venskabsklasser) med studerende og læreruddannere i andre lande kunne give mening, for heri at diskutere religion, verdenssyn, menneskesyn, og samle dette online på tværs af grænser. En studerende nævner Michael Grimmitt’ kerneværdier som afsæt for en religionsdiskussion, hvor video, interviews understøtter kommunikationen sådan, at man bruger kerneværdier som afsæt for undervisning om, hvorfor man tænker og gør, som man gør, i forskellige kulturer.

R1: ”...have kontakt og lave video, interviews og kommunikere med Ahmet i et andet land om, hvordan man ser på verden med forskellige briller”. Og R1 siger: ”... sætte ansigt på troen, og komme væk fra: at jøderne er sådan, og islam er sådan, se personen og den ærlige tale for at forhindre fjendebilleder”.

R5: ”En ting er at læse om religion, men kunne være mere interessant at høre det fortalt fra andet land. Kunne lave opgaver om samme emne, og så se om der er forskelligheder/ligheder landene imellem”.

Skype og virtuelle møder nævnes som mulighed for at udveksle viden, tale og skrive om det at være medborger, verdensborger, set i et dannelsesperspektiv. R1 udtrykker således: "...at man udveksler viden, skriver og taler i et dannelsesaspekt, som medborger og verdensborger, det kunne være givende..."

Generelt skal dette italesættes/faciliteres af underviser, ellers bliver det ikke ført ud i livet, og der skal være tid til at sidde og lege med digitale platforme under vejledning. Denne form for undervisning kunne tænkes som forsøgsarbejde/kursus, tænkt ind i studieaktivitetsmodel.

Tolkning af interviews

De studerendes egne erfaringer med digital kultur synes at have stor betydning for, hvordan de oplever- og dermed reflekterer over kulturens betydning for hhv. samvær, formidling og identitet. Der fremtræder en række emner, der får karakter af at være "fix-punkter" (Jensen, 2003:5), vigtige emner, der går igen i samtalerne med de studerende. For eksempel at digitale, sociale medier adskiller mennesket psykisk eller fysisk, med risiko for digital mobning, at der foregår en vis overvågning af brugerne, at kommunikation er uhyre vigtigt, også for ens identitet når man ikke kan se hinanden fysisk.

De studerende har ikke kun én identitet i den fysiske verden, der fremtræder også en eller flere digitale identiteter, som følge af de studerendes virtuelle adfærd. Identiteter man er bevidst om at pleje og værne om, fordi det er ens ansigt udadtil i en digital kultur. Det, at de studerende har flere identiteter, er i tråd med, og kan forklares med den identitetsforståelse, der kommer til udtryk hos Iben Jensen, hvor identitet forstås som kulturel identitet betinget af den kontekst man befinder sig i - en blomst med mange blade, der hver især symboliserer ligeværdige identiteter (Jensen, 2003:13).

I forhold til egen undervisning udtrykker de studerende samstemmende, at digitale, sociale medier ikke optræder ret meget i seminariregi. Måske fordi læreruddannere ikke i samme grad er fortrolige med og bruger digitale sociale medier. De studerende er positive over for at eksperimentere med forskellige former for undervisning i forhold til at tænke interkulturel religion ind i en digital kontekst.

Konklusion

De studerendes egne erfaringer med digital kultur betyder, at de oplever de digitale, sociale medier adskiller mennesker psykisk eller fysisk, at der foregår en vis overvågning af brugerne, at kommunikation er uhyre vigtigt, også for ens identitet, især når man kommunikerer virtuelt. En digital kultur betyder, at man har flere identiteter, fysisk og digitale, betinget af de kontekster man befinder sig i. Som følge heraf er de studerende meget reflekterende over vigtigheden i at lære elever om kommunikativ adfærd i sociale medier.

De studerendes erfaringer med sociale medier i undervisning er varieret, hvilket jeg må tage afsæt i. De studerende, der ikke er så langt i uddannelsen, er bevidste om deres fremtidige lærerrolle, men ikke så detaljerede i deres refleksioner over, hvilke teknologier de kan tage afsæt i, og hvordan de tænker undervisning med samme. I forhold til egen undervisning udtrykker de studerende samstemmende, at digitale, sociale medier ikke optræder ret meget i seminariregi, men de er positive over for at eksperimentere med forskellige former for undervisning, i forhold til at tænke interkulturel religion ind i en digital kontekst.

Perspektivering

Samfundsmæssigt er det vigtigt, at børn og unge, der i dag er storforbrugere af de sociale medier, bliver bevidste om, at i en digital kultur er der mange måder at udtrykke sig på – mange 'kulturer' tilstede om man så må sige, med hver deres tanker, følelser og handlinger, hvorfor børn og unge netop må blive bevidste om: 'at der er mennesker bag skærmen', hvilket vil sige, at i en digital kommunikation må elever lære at blive meget bevidste om, hvordan man kommunikerer når dialogen medieres af digital teknologi. En bevidsthed (eller mangel på samme), der pt. er stor bevågenhed om, idet flere offentlige personer står frem med personlige, ubehagelige eksempler på kommunikation i sociale medier.

Som læreruddanner synes det derfor yderst relevant, at lærerstuderende lærer om-, er bevidste om 'digital dannelse' forstået som: Etik i digitalt samvær, -adfærd -formidling og -identitet i deres kommende virke som folkeskolelærere, hvilket begrundes et interkulturelt undervisningsforløb, der funderes på Klafkis kategoriale dannelsesstærkning, hvor undervisningen skal være af en sådan karakter, at den kan åbne en ny virkelighed for den studerende, således at denne selv åbner sig, på grund af indsigt, erfaring og oplevelse af virkeligheden (Qvortrup & Wiberg 2013: 320). Dannelsen, dvs. undervisningens eksemplariske indhold, skal centrere sig om førnævnte nøgleproblemer i samtiden:

"Spørgsmålet om farerne og mulighederne ved de nye tekniske styrings-, informations- og kommunikationsmedier" (Qvortrup & Wiberg 2013: 326) [...]

"Spørgsmålet om det enkelte menneskes subjektivitet og identitetsdannelse, heriblandt spørgsmålet om ansvarliggjort livsudfoldelse, udvikling af evnen til at beskæftige sig med meningsspørgsmål og med etiske og religiøse orienteringsproblemer samt udviklingen af evnen til at kunne træffe beslutninger" (ibid.)

I forhold til de studerendes didaktiske refleksioner, da kan undervisningsforløbet centrere sig om følgende nøgleproblem i samtiden: Digital dannelse. Undervisningen skal være eksemplarisk, metode- og handlingsorienteret, og understøtte social læring (ibid.). I den praktisk udformning tager jeg derfor afsæt i **Læringsdesign - i et multimodalt perspektiv**, hvor læring se som en tegnskabende aktivitet, som meningskabende kommunikation (Selander & Kress 2012), netop for at inddrage de studerendes ideer til interkulturel undervisning, og tænke digital kultur og digital dannelse ind i undervisningens processer.

Kursus - didaktiske refleksioner		..didaktiske refleksioner fortsat	
Hvorfor: Formål (Dufki)	Kategoriale dannelser ... At eksemplarisk indhold kan åbne en ny virkelighed for eleven, således, at denne selv åbner sig	Hvordan: processer	Eksemplarisk, metode- og handlingsorienteret, og understøtte social læring (Klafki) <ul style="list-style-type: none">• Mimesis (efterligne)• Simulering ("opleve som om")• Tegnskabende og -fortolkende repræsentationer• 1. og 2. transformationscyklus (repræ. – metadiskussion)
Hvad: Indhold	Eksemplarisk indhold - Nøgleproblemer i samtiden: <ul style="list-style-type: none">• fare og muligheder ved informations- og kommunikationsmedier i en digital kultur• etiske problemstillinger ved identitetsdannelse i informations- og kommunikationsmedier• etiske problemstillinger i forhold til digitalt samvær, adfærd -formidling	Med hvad: Læremidler	Studerende selv, Digitale teknologier, Sociale medier, Venskabsklasse...
Mål &	<ul style="list-style-type: none">• Analysere og tænke kritisk• Stillingtagen til egen identitet og hvordan man iscenesætter sig selv, også som lærende• Turne samarbejde og handle meningsfuldt i sociale sammenhænge• Udvikle kreative sider (Selander & Kress 2012)	Hvor	I seminarierugi: fysiske klasseværelse, og i det virtuelle univers, via internettet, i fritid mellem dagene,
Evaluering	Læring ses ved en udvælgelse i elevens repræsentationer	Hvornår:	Uge kursus, frivilligt
		Hvem: modtagere	Førsteårs studerende i alderen 20+ med varieret kendskab til digitale, sociale medier

Enge figurer 4a. og 4b.: Didaktiske refleksioner.

Referencer

- Danske Medier: **Danskernes brug af internettet 2012** Lokaliseret d. 05.03.14 på World Wide Web: <http://danskemedier.dk/nyhed/danskernes-brug-af-internettet-2012/>
- Gullestrup, H. (2003). **Kulturanalyse - en vej til en tværkulturel forståelse**. København: Akademisk forlag.
- Hastrup, K. (2004): Kultur som distinktion, Identitet, grænser og fjendebilleder. I: Hastrup, K.: **Kultur det fleksible fællesskab** (77-96). Århus Universitetsforlag.
- Jensen, I. (2003). The Practice of Intercultural Communication - reflections for professionals ind cultural meetings. **Journal of Intercultural Communication**, Nr. 6, Februar 2003
- Kvale, S. (1997). **InterView: En introduktion til det kvalitative forskningsinterview / Steinar Kvale**. Kbh.: Hans Reitzels forlag.
- Madsen, A.U. (2003). Etnografisk forskning i det pædagogiske praksisfelt. I: Tufte et al. (red.): **Børnekultur - et begreb i bevægelse**. (s.64-85). Akademisk forlag
- Palludan, R., & Schouboe, E. (2013). **Med livet i lommen: Online-generationens udfordringer** Kbh.: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.
- Qvortrup, A., & Wiberg, M. (2013). **Læringsteori og didaktik**. København: Hans Reitzel.
- Selander, S. K. G. (2012). **Læringsdesign - i et multimodalt perspektiv**. Kbh.: Frydenlund.
- Thisted, J. (2010). **Forskningsmetode i praksis: Projektorienteret videnskabsteori og forskningsmetodik**. Munksgaard Danmark.

Denne artikel er publiceret i *Reflexen* (vol. 10, nr. 1, 2015) under temaet *Mangfoldighed og læring i uddannelse og organisationer*.